

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšera v právní věci navrhovatele: **Okrašlovací spolek Zdíkovska**, se sídlem Zdíkov 235, zastoupeného Mgr. Vítězslavem Dohnalem, advokátem se sídlem Příběnická 1908, Tábor, proti odpůrkyni: **Správa Národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava**, se sídlem 1. máje 260, Vimperk, zastoupené JUDr. Milošem Tuháčkem, advokátem se sídlem Převrátilská 330, Tábor, o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2011 – Návštěvního řádu Národního parku Šumava, schváleného Správou Národního parku dne 15. 4. 2011, zn. SZ NPS 01324/2011/19 – NPS 03253/2011,

t a k t o :

- I. V řízení **se pokračuje**.
- II. Věc **se postupuje** rozšířenému senátu.

O d ů v o d n ě n í :

1. Návrhem ze dne 12. 5. 2011, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu (dále též jen „soud“) dne 17. 5. 2011, se navrhovatel domáhá zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2011 – Návštěvního řádu Národního parku Šumava, schváleného Správou Národního parku dne 15. 4. 2011, zn. SZ NPS 01324/2011/19 – NPS 03253/2011 (dále jen „napadené OOP“, popř. „návštěvní řád“). Proti napadenému OOP brojí v částech týkajících se splouvání Teplé Vltavy v úseku Soumarský most – most u Pěkné.

2. Navrhovatel mj. namítl, že k záměru splouvání Teplé Vltavy v daném úseku nebyl vydán souhlas s vyhrazením míst podle § 16 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 78 odst. 2 písm. f) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody“), ač se jedná o hromadnou sportovní akci, resp. vodní sport. Navrhovatel přitom upozornil na závěry rozsudku soudu ze dne 13. 10. 2010, čj. 6 Ao 5/2010 - 43, dle nichž měl uvedený nedostatek vliv na zákonnost ve věci vydaného opatření obecné povahy.

3. Další z námitek uplatněných navrhovatelem proti napadenému OOP byla rovněž tzv. systémová podjatost všech zaměstnanců odpůrkyně, a to pro jejich poměr k věci a k účastníkovi řízení. Odpůrkyně podle navrhovatele v daném případě vystupuje ve dvou rolích, a to jako předkladatel záměru a jako orgán vydávající stanovisko podle § 45i odst. 1 zákona o ochraně přírody ke své vlastní žádosti.

4. Při jednání dne 15. 6. 2011 navrhovatel na obou uvedených námitkách setrval.

5. Po poradě senátu soud usnesením ze dne 15. 6. 2011, čj. 8 Ao 3/2011 - 152, při jednání rozhodl o přerušení řízení do pravomocného rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ve věci vedené pod sp. zn. 1 As 19/2010. Uzavřel totiž, že jeho rozhodnutí v posuzovaném případě závisí na rozhodnutí rozšířeného senátu: Tomu první senát zdejšího soudu předložil k rozhodnutí právě otázku tzv. systémové podjatosti. Se zřetelem k obecnosti

otázky položené prvním senátem přitom nebylo pochyb o tom, že osmý senát by posouzením námítky navrhovatele bez vyčkání rozhodnutí rozšířeného senátu ve věci sp. zn. 1 As 19/2010 zcela negoval jeho pravomoc.

6. Osmý senát ovšem bude muset nezávisle na výsledku rozhodnutí rozšířeného senátu ve věci tzv. systémové podjatosti řešit i otázku, zda vydání napadeného OOP bez souhlasu orgánu ochrany přírody s vyhrazením míst pro provozování vodních sportů podle § 16 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 78 zákona o ochraně přírody způsobuje jeho nezákonnost, pro niž by mělo být Nejvyšším správním soudem zrušeno.

7. Danou právní otázkou se v rozsudku ze dne 13. 10. 2010, čj. 6 Ao 5/2010 - 43, zabýval na velmi podobném skutkovém a právním půdorysu šestý senát. Ve věci návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 2/2010 – Návštěvního řádu Národního parku Šumava, schváleného Správou Národního parku dne 17. 7. 2010, zn. SZ NPS 05607/2010/34 - NPS 06830/2010, se v bodě 72 odůvodnění se shodnou námítkou téhož navrhovatele vypořádal tak, že „*další podmínkou pro stanovení (vyhrazení) míst, na kterých je povoleno provozovat vodní sporty, je též souhlas orgánu ochrany přírody s takovým vyhrazením (§ 16 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně přírody a krajiny). V posuzované věci takový souhlas nebyl (srov. § 78 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně přírody a krajiny) vydán; i tento nedostatek měl vliv na zákonnost vydaného opatření obecné povahy.*“

8. Osmý senát dospěl při předběžné poradě senátu ve vztahu k této námítce k odlišnému právnímu názoru. Vyšel přitom z předpokladu, že splouvání Teplé Vltavy v daném úseku je vodním sportem. Místa k provozování vodních sportů pak mohou být podle názoru osmého senátu v podmínkách národních parků vyhrazena přímo v návštěvním řádu národního parku. V takovém případě se přitom jeví nadbytečným vydávat ve správním řízení souhlas s vyhrazením míst k provozování vodních sportů podle § 16 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 78 zákona o ochraně přírody. Takový souhlas orgánu ochrany přírody a krajiny s vyhrazením takových míst je totiž prakticky obsažen v návštěvním řádu národního parku, vydaném stejným orgánem ochrany přírody a krajiny formou opatření obecné povahy. S přihlédnutím k účelu institutu návštěvního řádu (§ 19 zákona o ochraně přírody) je zřejmé, že právě návštěvní řád je vhodným nástrojem regulace, pokud jde o omezení činností na územích národních parků podle § 16 zákona. Je-li přitom k jeho vydání oprávněn právě orgán ochrany přírody národního parku, bylo by zjevně nadbytečné vyžadovat, aby tentýž orgán vydal pro účely pořizování návštěvního řádu souhlas s vyhrazením míst podle § 78 odst. 1 zákona (se zřetelem k dikci § 78 odst. 2 písm. f) je podle názoru osmého senátu kompetence odpůrkyně k vydávání souhlasů s vyhrazením míst k provozování vodních sportů založena ustanovením § 78 odst. 1 zákona o ochraně přírody).

9. Obdobné stanovisko přitom zastává doktrína, dle níž „*(z)ákon umožňuje využít návštěvního řádu k vyhrazení míst pro činnosti, které je v § 16 zakázáno provádět mimo místa vyhrazená se souhlasem orgánu ochrany přírody (zejména pro táboření, rozdělování obřínů, vjezd a setrvávání motorovými vozidly, provozování vodních sportů, horolezectví či vymezení veřejně přístupných cest na území první zóny národního parku). Platná právní úprava totiž formu vyhrazení míst orgánem ochrany přírody (resp. se souhlasem orgánu ochrany přírody) výslovně nestanoví*“ (srov. Miko, L., Borovičková, H. a kol. Zákon o ochraně přírody a krajiny. 2. vydání, Praha: C. H. Beck, 2007, s. 150).

10. Osmý senát není za takové situace oprávněn sám ve věci rozhodnout a je povinen podle § 17 s. ř. s. povinen předložit otázku k posouzení rozšířenému senátu. Předkládající senát proto z vyložených důvodů navrhuje, aby rozšířený senát posoudil otázku, zda souhlas s vyhrazením míst k provozování vodních sportů podle § 16 odst. 1 písm. e) ve spojení s § 78 zákona o ochraně přírody musí být orgánem ochrany přírody a krajiny udělen i tehdy, jsou-li místa

k provozování vodních sportů vyhrazována návštěvním řádem národního parku, jehož vydání je podle § 19 odst. 2 zákona v kompetenci téhož orgánu ochrany přírody.

11. Před předložením věci rozšířenému senátu se osmý senát musel vypořádat také se skutečností, že usnesením ze dne 15. 6. 2011, čj. 8 Ao 3/2011 - 152, přerušil řízení do pravomocného rozhodnutí rozšířeného senátu o jiné otázce. V úvahu tak přicházela dvě řešení. Podle prvního by osmý senát vyčkal rozhodnutí rozšířeného senátu o tzv. systémové podjatosti a teprve poté by po rozhodnutí o pokračování v řízení předložil rozšířenému senátu věc s další spornou otázkou. Osmý senát však z důvodu procesní ekonomie zvolil jiný postup, tedy bez prodlení rozhodl o pokračování v řízení a předložení věci rozšířenému senátu s další spornou otázkou. Sledoval tím, aby se věc dostala k projednání rozšířenému senátu v pořadí projednávaných věcí bez zbytečných průtahů.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Rozšířený senát bude ve věci rozhodovat ve složení: JUDr. Josef Baxa, JUDr. Miluše Došková, JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Jaroslav Vlašín, JUDr. Karel Šimka, JUDr. Jakub Camrda a JUDr. Marie Turková. Účastníci mohou namítnout podjatost těchto soudců (§ 8 odst. 1 s. ř. s.) do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení.

Účastníci se mohou vyjádřit k tomuto usnesení ve lhůtě jednoho týdne od jeho doručení.

V Brně 29. června 2011

JUDr. Jan Passer
předseda senátu